

foreninger« Nr. 34 (1887). Forfatteren af nævnte Artikel anseer de af Kühn anvendte Methoder for lidet lovende eller endog »fortvivlede«, og finder, at den eneste praktisk anvendelige Anvisning er Benyttelsen af hjemmeavlet Frø, i hvilken Anledning der stærkt opfordres til at drive Hjemmeavlen af Roefrø og Kløverfrø i et ganske anderledes Omfang end hidtil, hvad der jo ogsaa af andre Grunde turde være ønskeligt.

Angreb af Smelderlarver har jeg dels selv bemærket adskillige Steder i Vaarsæd i Omegnen af København i sidste Sommer, dels har jeg modtaget Meddelelser derom fra flere andre Steder; men dette Angreb er for bekjendt til at give Anledning til nærmere Omtale.

Fluelarver, som synes at tilhøre *Anthomyia coarctata*, havde anrettet en Del Skade paa Hvede- og Rugplanter i Begyndelsen af Maj paa Krusesminde ved Korsør.

En Art Blærefod, *Thrips* (gul med sort Halespids) optraadte meget ødelæggende paa Ærter (især paa en ellers fortrinlig Sort fra Vilmorin) i Landbohøjskolens Have, idet Bælgenes Væxt herved standsedes midt i Udviklingen.

Flere Spørgsmaal have angaaet den paa Frugttræer saa hyppig optrædende Bladhvepselarve, *Tenthredo aethiops*, og fra fire forskellige Forespørgere har jeg faaet Meddelelser om stærke Angreb paa Pæretræer af *Phytoptus pyri* (Acariasis).

Hertil knyttedes følgende Diskussion:

Direktør Jensen vilde gjøre et Par Meddelelser om Iagttagelser, han havde gjort med Hensyn til Rodfiltsvampen paa Kartofler. Paa en lille Gaard, som Taleren havde i Nærheden af København, var denne Sygdom navnlig i det sidst forløbne Aar optraadt i ikke ringe Omfang. Sygdommen viste sin Tilstedeværelse derved, at Planterne begyndte at visne i Slutningen af Juli eller i Begyndelsen af August og navnlig paa de lave Steder i Marken. Allerede i 1886 saa Taleren Sygdommens Tilstedeværelse, men den havde da ikke stor

Udbredelse, kun over $\frac{1}{2}$ til 1 Skp. Land, hvorimod den det følgende Aar havde bredt sig over et langt større Areal. Det følger naturligvis af sig selv, at det er det tidlige Angreb, der er farligt, idet det har en meget indgribende Betydning med Hensyn til Kartoffelavlens Størrelse, ligesom Kartofflerne ogsaa blive af en ringe Kvalitet, fordi de ikke blive modne. Et Spørgsmaal er det nu, hvad man kan gjøre for at undgaa denne Sygdom; men eftersom Taleren har seet den optræde, antager han, at man skal undlade at lægge Kartoffler paa de lavere Steder. — Med Hensyn til Bederustens Optræden havde Taleren ogsaa gjort nogle Iagttagelser. Han havde fundet, at paa de Marker, hvor der ikke var Frøplanter, var der heller ikke Rust, hvorimod der paa de Marker, hvor der var Frøplanter, ogsaa fandtes Rust. Det mærkværdige ved denne Rust er, at den udvikler sig langsomt i Sammenligning med andre Rustarter, som f. Ex. Græsrust og Kartoffelsvampen. Den sidste udbreder sig altid ensartet over hele Marken, hvorimod Bederusten kun optræder nogenlunde stærkt i Nærheden af Frøplanter, og for at undgaa den, bør man derfor ikke indlade sig paa at plante Frøroer i den samme Mark, hvori man har Foderroer. — Ogsaa med Hensyn til Havrens Brand havde Taleren gjort nogle Iagttagelser. Man plejer jo at mene, at Branden dør bort for neden i Vaarsæden, saaledes, at naar den er udviklet oppe i Axet, er den ikke at finde i de nederste Dele af Planterne. Man finder imidlertid paa en syg Plante Ax, som ikke ere angrebne, og det forklares da ved, at de stamme fra et Skud, som er kommet frem, efter at Svampen er døet bort forneden. Paa Landbohøjskolen havde Taleren nogenlunde nøjagtig bestemt Procenttallet af de syge Planter i et Havrebed, hvorefter Bedet blev slaaet, og der fremkom da nye Planter, men heraf vare et langt større Procentantal brandige end før Afhugningen, og det hører derfor ikke til Undtagelsen, men vistnok til Reglen, at Branden dør ikke bort for neden i Planten, hvilket ogsaa stemmer med, hvad man har iagttaget ved Draphavren, hvor Branden kommer igjen Aar efter Aar i den samme Plante, saa længe den eksisterer.

Docent Maar mente, at den af Docent Rostrup nævnte Fremgangsmaade til at ødelægge Roeaalen paa, var kostbar og vilde derfor afskrække Landmændene fra at bringe den til Udførelse. I Holland havde Taleren seet, at man om Efteraaret havde udsaaet Rapsplanter, som, da de vare en Tomme lange, bleve gravede op og tørrede i Solen, og dette vilde man gjentage et Par Gange efter hinanden i Løbet af Efteraaret. Det skete efter Kühns Anvisning. Kunde man ikke paa denne Maade, som var billigere end den af Docent Rostrup anbefalede, udrette i alt Fald noget?

Docent Rostrup bemærkede lige overfor det af Direktør Jensen sidst Anførte, at det havde længe været kjendt, at Levninger af Myceliet bleve tilbage i Straaene ved Knæene. Medens man paa den Tid, hvor Branden florerer i Toppen af Havre, Byg eller Hvede forgjæves har søgt efter Myceliet i Bladene eller Straaet, har man derimod kunnet finde Levninger deraf i Knæene, og derved kan maaske det af Direktør Jensen anførte Forhold forklares. Angaaende Docent Maars Forespørgsel maatte Taleren sige, at han ikke kunde udtale noget om, hvorvidt en saadan Oprivning og Hentørring af Rapsplanter vil nytte nogetsomhelst. Det forekom ham ikke, at der var nogen Sandsynlighed derfor. Dyrene vare vistnok for sejglivede til at gaa til Grunde ved at henligge og tørre i Luften. At det skulde være for meget at spilde en Sommer for at anvende Fangstmetoden, kunde Taleren ikke indse; det bliver jo et meget større Tab, naar Afgrøden Aar efter Aar ødelægges af Roeavlen. Man bliver ikke en saadan Fjende kvit uden Tab. Naar man imidlertid ikke vil anvende Fangstmetoden og heller ikke mener at kunne gaa til Anvendelsen af Udhungringsmetoden, fordi det vil bringe Forstyrrelse, indseer Taleren ikke, hvorledes man kan blive af med den nævnte Plage. Det er jo vel muligt, naar Kühn anbefaler den af Docent Maar nævnte Fremgangsmaade, at der ligger noget til Grund for den, men Taleren tør ikke anbefale at anvende den efter en større Maalestok, forinden der foreligger Forsøg i den Retning.

Kaptejn la Cour vilde spørge Direktør Jensen, som ud-

talte, at Bederusten kun udbredte sig langsomt, om han havde gjort Iagttagelser i Retning af, om den til alle Tider af Aaret skrider lige langsomt frem, og om han kunde angive Grunden til denne langsomme Fremskriden. Med Hensyn til den af Docent Rostrup omtalte nye Bygsygdøms ønskede Taleren gjerne at vide, hvorledes den forplantede sig. Blandt de mange Plager, Planterne ere udsatte for, have vi heldigvis endnu ikke hørt Tale om den hessiske Flue, som andensteds, f. Ex. i Amerika, har ødelagt for Millioner. Faren for dette Insekts Tilstedekomst er imidlertid rykket os meget nær, og Taleren vilde derfor spørge Docent Rostrup, om man ikke af de dette Insekt nærstaaende Slægters Forekomst og andre Forhold kunde drage nogen Slutning med Hensyn til, hvorvidt vort Klima, vore Vegetationsforhold o. s. v. ere saadanne, at vi formedelst disse kunne haabe at finde Betryggelse mod dette Dyrs Angreb, eller om vi maa være forberedte paa, hvis dette Insekt skulde fremkomme hos os, da at se en lignende Ødelæggelse som den, der er skeet saa mange andre Steder.

Direktør Jensen. Det Angreb af Bederust, som Taleren hentydede til, var det tidligst mulige Angreb, idet det var det Angreb, der udgik direkte fra Frøplanterne — tidligere kunde det ikke komme —, men han antog iøvrigt, at den forholdsvis langsomme Fremskriden af Bederusten var noget ejendommeligt for denne Rust. — Taleren omtalte før, at Branden optraadte forholdsvis betydelig stærkere iblandt de Ax, der vare skudte op i September, altsaa i Eftergrøden, end den havde gjort i de oprindelige Planter. Det opfattede han som Bevis paa, at de syge Planter ikke havde udtømt deres Livskraft i samme Grad som de sunde. Det hænger vistnok ogsaa sammen med, at Brandax i Havren gennemsnitlig kommer 2 à 3 Dage sildigere end de sunde Ax.

Docent Rostrup var ikke i Stand til at besvare Kaptejn la Cours Spørgsmaal til ham om Bygsygdommen, thi det var temmelig nye Undersøgelser, som her forelaa; men efter hvad han hidtil havde været i Stand til at iagttage, troede han, at Sygdommen forplantede sig paa lignende Maade som Brandsvampen. Paa samme Plante havde Taleren oftere fundet et enkelt Skud,

som kunde frembringe fuldkommen modne Ax, medens andre Skud havde været saa angrebne af Svamp, at de ikke kom til Skridning. — Den hessiske Flue vækker overalt Skræk mellem Landmændene. Mest Opsigt vakte dette Insekt for 100 Aar siden i Nordamerika, hvor det fik Navn af »hessisk Flue«, fordi man antog, at det var indført med de hessiske Tropper i 1776. Vist er det imidlertid, at den saakaldte hessiske Flue er optraadt derovre paa Hvedemarkerne og har gjort stor Skade. Den har huseret en Del Aar, er da pludselig forsvunden, men er derefter optraadt igjen, og det samme har viist sig paa forskjellige Steder i Europa. Rimeligvis ligger dette i, at den ligesom visse andre smaa Insekter tiltager i Antal i nogle Aar, hvorefter den reduceres til et Minimum, og gjør sig saa ikke bemærket i en længere Aarrække. Foruden i Amerika er den hessiske Flue ogsaa som nævnt optraadt i Europa, nemlig i Syd- og Mellemeuropa og i det sydlige Rusland. I Tyskland er den optraadt i Brandenburg, men det synes, efter hvad Taleren har kunnet finde herom i Literaturen, som om den ikke ret kan trives i Tyskland, saa Navnet »hessisk Flue« er vistnok ikke heldigt. Forholdene tyde saaledes paa, at den ikke ret vel vil kunne taale vor Vinter eller navnlig vort kolde Foraar. Efter hvad der foreligger, er der to Generationer af dette Insekt; den ene kommer frem i Maj Maaned eller i Begyndelsen af Juni Maaned og lægger Æg, hvorpaa Larven kryber ned i Bladskeden paa de Kornsorter, som dette Dyr angribe. Planterne gaa ikke ud, men knække over, og Marken faaer da et Udseende, som om den var bleven ødelagt af et Haglvejr. Den anden Generation kommer frem i September og angriber saa de unge Hvede- og Rugplanter og ødelægger dem. I England har dette Insekt viist sig og vakt Skræk, og der kunde derfor være god Grund til at træffe kraftige Forholdsregler, som kunne modarbejde dens mulige Forekomst her, hvorfor Taleren ogsaa fuldstændig kunde slutte sig til de Antydninger, der i saa Henseende ere fremkomne fra Dr. Boas. Helt at forbyde Indførsel af Halm, Hø og Straa havde maaske sine Vanskeligheder, da disse Stoffer jo bruges som Indpakkingsmateriale,

men i den Retning var der maaske Forholdsregler at tage derved, at Insektet ikke optraadte paa alle Kornsorter.

Kaptejn la Cour spurgte Dr. Boas, om han ikke kunde give nærmere Oplysninger om den hessiske Flue.

Dr. phil. Boas havde indsamlet en Del Materiale til denne Sags Belysning, men skulde ikke ved denne Lejlighed komme ind paa Sagen, da det vilde føre alt for vidt. De klimatiske Forhold troede Taleren ikke vilse være til Hinder for, at den hessiske Flue kunde trives her, men der var andre Momenter, som kunde have stor Betydning med Hensyn til at afværge Faren for dens Forekomst og Udbredelse, f. Ex. Tiden for Vintersædens Udsaaning.

Præsidenten (Docent Fjord) takkede Docent Rostrup for de nye Bidrag, som han gjennem sit Foredrag havde ydet til at lære at kjende de Fjender, der true os i Mark og Have, og særlig takkede han ham, fordi han vedblivende forelagde sine værdifulde Iagttagelser i Selskabets Møder.
